

La necessitat de competències educatives

COMISSIÓ EXECUTIVA DE L'STEI

El dia 1er de març es compleixen cinc anys de la publicació al B.O.E. de la Llei Orgànica 2/1983, de 25 de febrer, de l'Estatut d'Autonomia per a les Illes Balears.

Passats cinc anys, som l'única Comunitat Autònoma de l'Estat amb llengua pròpia sense competències educatives.

Com a sindicat arrelat en aquestes illes, preocupat per la identitat cultural del nostre poble i defensor de la integració i normalització cultural del ciutadans de las Balears, constatarem que la manca de competència plena en matèria educativa és un gran obstacle per aconseguir el desenvolupament integral dels individus de la nostra comunitat.

Sempre hem defensat (des de la discussió de l'avantprojecte de l'Estatut d'Autonomia) que la nostra Comunitat tingués l'eina adequada per poder desenvolupar la seva pròpia política educativa, i així ho manifestàrem quan vàrem ser consultats (que no escoltats) per la Comissió redactora de l'Estatut.

Durant aquest cinc anys l'Administració Autònoma ha demanat, de tant en tant, les competències educatives, més com una maniobra política (per desgastar el poder central) que amb una voluntat real d'impulsar la recuperació de la nostra identitat cultural.

Aquesta afirmació no es basa en supòsits, sinó en realitats:

1er. El partit majoritari que dona suport al Govern de la Comunitat Autònoma no va votar favorablement a l'Estatut d'Autonomia de les Illes

Balears. Avui hem de congratular-nos del canvi de posició política d'aquest partit.

2on. Passaren més de tres anys des de l'aprovació de l'Estatut fins que el Govern presentà a la consideració del Parlament de les Illes Balears la Llei de Normalització Lingüística, fent ús, recordem-ho, d'una competència exclusiva que li otorgava l'Estatut.

Per part seva el Govern Central, de manera reiterada, ha denegat al poble de les Illes la capacitat d'exercir el dret de legislar i gestionar en matèria educativa; basti recordar quan el partit en el govern, tant al parlament de les illes com al parlament de l'Estat, va rebutjar aquesta possibilitat. Avui hem de congratular-nos, també, del canvi de posició de la Federació Socialista Balear del PSOE.

Ha arribat el moment de dir prou al continu joc que una Administració (sigui la que sigui) responsabilitzi a l'altra del que no es fa o no s'ha fet. No ens podem permetre el luxe de continuar suportant la permanent desconexió o descoordinació amb dues administracions. No es pot seguir sense professors titulats de català als centres. No és possible continuar sense una aplicació rigorosa, i a temps, de la Llei de Normalització Lingüística. No és possible continuar amb les improvisacions de l'ensenyament del català a tots els nivells educatius. És impossible continuar sense un pla coherent i adequat de la formació dels ensenyants en la llengua i la cultura de la nostra terra...

Quan l'Administració Central proposa una reforma educativa de l'ensenyament no universitari, amb la més ampla participació social, la nostra Comunitat Autònoma no compta amb els instruments institucionals que permetin a la nostra societat expressar i articular un projecte específic i autònom per adequar la reforma educativa a la nostra realitat cultural.

Per a l'STEI la consecució de les transferències educatives, objectiu que 'sembla' unànim per totes les forces polítiques il·lenques, ha de significar:

- a) La capacitat de planificació del sistema escolar a partir d'un diagnòstic clar de la nostra realitat sociocultural.
- b) El desenvolupament de totes aquelles lleis que possibiliten la participació de totes les forces socials, culturals i representatives del món de l'ensenyament (sindicats, associacions de pares, etc) en el disseny d'un sistema educatiu actiu cap a la integració i la normalització cultural de la nostra societat.
- c) La dotació dels mitjans econòmics i humans necessaris.

I mentre arriben aquestes transferències, exigim:

- a) La màxima coordinació entre ambdues administracions que impossibiliti fets tan greus com que per aquest curs no sigui possible que el català figuri entre les proves de la Selectivitat.
- b) La creació dels Consells Escolars Municipals, Insulars i de Comunitat Autònoma.
- c) La participació de les Institucions públiques en els Consells Escolars dels centres públics per evitar casos com el que ha protagonitzat l'Ajuntament de Palma, tema encara que no està resolt.
- d) La immediata realització dels cursos de reciclatge que han d'estar per damunt d'avatars polítics, acadèmics o econòmics.
- e) Dotació de la plantilla necessària per fer front a la normalització del català als centres.

Totes aquestes mesures no exigeixen més que la voluntat política de fer-les efectives.